

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 002074 18 Кж
Бања Лука, 02.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у поступку амнестије осуђеног М.С., због кривичних дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 7., тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 1., разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1., изнуда из члана 242. став 1., и фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 18 Кв 3 од 05.9.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе осуђеног М.С., који се налази на издржавању казне затвора у КПЗ Ф., преиначава се рјешење Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 18 Кв 3 од 05.9.2018. године, тако што се осуђеном, за кривична дјела по правоснажној пресуди Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године, којим је осуђен на јединствену затвора у трајању од 20 (двадесет) година, даје амнестија за 25% претходно утврђене казне затвора за кривична дјела обухваћена амнестијом, па му се јединствена казна затвора у трајању од 20 (двадесет) година, изречена наведеном правоснажном пресудом, умањује за укупно 2 (двје) године, 5 (пет) мјесеци и 8 (осам) дана, тако да након амнестије јединствена казна затвора износи 17 (седамнаест) година, 6 (шест) мјесеци и 22 (двадесетдва) дана.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 18 Кв 3 од 05.9.2018. године, осуђеном М.С., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 20 (двадесет) година у КПЗ Фоча, по пресуди Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године, дата је амнестија за кривична дјела: разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., изнуда из члана 242. став 1. и фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за која је осуђен пресудом Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 К од 24.10.2008. године на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, која казна је умањена за 25% , што износи 1 (једну) годину, 4 (четири) мјесеца и 15 (петнаест) дана, тако да, након амнестије, јединствена казна затвора у трајању од 20 (двадесет) година, изречена правоснажном пресудом Округног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К

002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године, износи 18 (осамнаест) година, 7 (седам) мјесеци и 15 (петнаест) дана.

Према разлозима из образложења побијаног рјешења (страна 2. пасус 4.), осуђени нема право на амнестију за кривична дјела по правоснажној пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године (преузето извршење правоснажне пресуде Окружног суда у Ужицу, РС, К бр. 14/97 од 14.4.1997. године), са образложењем да је за та кривична дјела осуђен у РС и да та кривична дјела нису обухваћена амнестијом у смислу члана 1. Закона о амнестији (првостепени суд је само преузео извршење казне, по наведеној пресуди).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено изјавио осуђени, не наводећи жалбене основе, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, на начин да се, за 25% умањи свака од претходно утврђених појединачних казни затвора, по наведеној правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 К од 24.10.2008. године, те да се уважи захтјев за амнестију и за кривична дјела по правоснажној пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године, којом је преузето извршење правоснажне пресуде Окружног суда у Ужицу, РС, К бр. 14/97 од 14.4.1997. године, и којом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Одредбом члана 1. Закона о амнестији („Службени гласник Републике Српске“, број 61/18), прописано је да се даје амнестија лицима која су осуђена правоснажном пресудом судова у РС1, а која су се на дан ступања на снагу овог закона (14.07.2018. године) затекла на издржавању казне затвора у казнено-поправним установана у РС1, ФБиХ или иностранству, као и за лица која су правоснажно осуђена, а нису упућена на издржавање изречене казне затвора, изузев лица која то право не могу остварити због постојања околности и под условима предвиђеним одредбом члана 5. истог закона.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се лицима којима је правоснажном пресудом изречена јединствена казна затвора, изречена казна умањује за 25% претходно утврђене казне затвора, за кривична дјела обухваћена амнестијом у складу са овим законом.

Одредбом чланом 5. став 1. тачка 7. Закона о амнестији је прописано да право на амнестију немају лица која су починила, таксативно, наведена кривична дјела прописана Кривичним законом Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13), између осталих и кривична дјела против живота и тијела (тешко убиство из члана 149.).

Жалба је основана.

Наиме, правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 К од 24.10.2008. године, оглашен је кривим оптужени М.С., за кривично дјело разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) година, за кривично дјело изнуда из члана 242. став 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и за кривично дјело фалсификовање исправе за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, те је, примјеном одредбе члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на, јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци.

Правоснажном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године, преузето је извршење правоснажне пресуде Окружног суда у Ужицу, Република Србија, К бр. 14/97 од 14.4.1997. године (преиначена у одлуци о казни пресудом Врховног суда у Београду, Република Србија број Кж I 1113/97 од 26.3.1998. године), те му је, за кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 7. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и 6 (шест) мјесеци, за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, за кривично дјело разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те је, примјеном одредби члана 42. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година.

Правоснажном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године, у неправом понављању кривичног поступка, преиначене су у одлуци о кривичној санкцији наведене правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 од 24.10.2008. године и Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године, те је осуђеном М.С. изречена јединствена казна затвора у трајању од 20 (двадест) година.

Правилно је првостепени суд утврдио да су, сва кривична дјела за која је М.С. осуђен правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 од 24.10.2008. године, обухваћена амнестијом, у смислу одредбе члана 1. и члана 5. Закона о амнестији. Међутим, изводи погрешан закључак у примјени одредбе члана 3. Закона о амнестији, када основу за умањење од 25%, узима утврђену јединствену казну затвора изречену наведеном пресудом, у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, умјесто претходно утврђене казне затвора за свако од кривичних дјела извршених у стицају.

Изводи и погрешан закључак, да осуђени нема право на амнестију за кривична дјела по правоснажној пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године (преузето извршење правоснажне пресуде Окружног суда у Ужицу, Република Србија, К бр. 14/97 од 14.4.1997. године), са образложењем да та дјела нису обухваћена амнестијом у смислу члана 1. Закона о амнестији и да је за та дјела осуђен у Републици Србији а да је првостепени суд само преузео извршење казне, по наведеној пресуди.

Ради тога је овај суд, уважавањем жалбе осуђеног, преиначио првостепено рјешење, на начин да је осуђеном, за кривична дјела по пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000046 08 од 24.10.2008. године и то: за кривично дјело разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) година, умањено за 25%, што износи 1 (једну) годину и 3 (три) мјесеца, за кривично дјело изнуде из члана 242. став 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, умањено за 25%, што износи 1 (један) мјесец и 15 (петнаест) дана и кривично дјело фалсификовања исправе из члана 377. став 2 КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, умањено за 25%, што износи 23 (двадесеттри) дана; те за кривична дјела по пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године и то: за кривично дјело тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, умањено за 25%, што износи 3 (три) мјесеца, за кривично дјело разбојништво из члана 233. став 2. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (двје) године, умањено за 25%, што износи 6 (шест) мјесеци и за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, умањено за 25%, што износи 3 (три) мјесеца, па му је јединствена казна затвора у трајању од 20 (двадесет) година, изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године, умањена за укупно 2 (двје) године, 5 (пет) мјесеци и 8 (осам) дана, тако да након амнестије јединствена казна затвора износи 17 (седамнаест) година, 6 (шест) мјесеци и 22 (двадесетдва) дана.

У односу на кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 7. КЗ РС, за које је осуђеном утврђена казна затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и 6 (шест) мјесеци, по правоснажној пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 13 Кв од 23.9.2013. године (која је узета као утврђена приликом изрицања јединствене казне затвора у трајању од 20 (двадесет) година по пресуди Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002074 14 Кв 2 од 02.4.2014. године), осуђени нема право на амнестију, јер то кривично дјело, у смислу одредбе члана 5. став 2. у вези ставом 1. тачка 7. Закона о амнестији, није обухваћено амнестијом.

Слиједом наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења, на основу одредбе члана 3. и члана 5. став 1. тачка 7. Закона о амнестији, а у вези са чланом 337. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић